

NOVINKY

2

leden
2016

ZPRAVODAJ SO
ročník 2

*

Web sponzoruje V. Obadálek-Bohr.

www.so-novinky.obadalek.cz

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Druhé elektronické číslo, web již v řádném provozu.

OBČASNÍK

100 let
dívčího skautingu

OBSAH

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Dojmy br. Grizzlyho z výroční zprávy SO.
Vzpomínkový den 100 let dívčího skautingu
v Čechách, konaný v SI ABS.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Slova bratra Kola, poslaná výroční schůzi
SO 2015.

ZAJÍMAVÁ LITERATURA

Br. Jiří Čejka, ŘSV podává zprávu o
svých dalších bádáních o osobnostech,
které stály u zrodu skautingu.

NAVŽDY ODEŠLI

Připomenutí těch, kteří nás opustili...

PF 2016

Obrázek ukazuje čestnou náčelní Vlastu Mackovou v rozhovoru se zástupkyněmi WAGGGS při slavnostním dni ke 100 letům trvání dívčího skautingu v Českých zemích. V dalším článku, který je v tomto čísle zahrnut, je podrobnější zpráva. Celý den 24. října 2015 byl v prostorách Skautského institutu tomuto výročí věnován, a ačkoliv to tedy bylo v Praze, účastnila se jej řada „přespolních“. Vzpomínkové akce k tomuto výročí se ovšem konaly po celé naší vlasti. Zprávy o těchto setkáních jsou jednak na nové Křižovatce Junáka a dále na řadě webů místních organizačních jednotek Junáka v krajích. Velmi cenné je také, že se při této příležitosti našlo velké množství památečních fotografií apod., což rozmnožilo „poklady“ SI ABS.

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Výpis z celkové zprávy br. Grizzlyho, vyvěšené na webu SO
viz: <http://www.so-novinky.obadalek.cz/clankytexty/>

Sobota, 19. září 2015. Ranní slunce záhy rozehnalo lehké nastávající mlhy blížícího se podzimu a my se vydali na pražské Vinohrady na tradiční výroční schůzi SO, konané v posluchárně Státního zdravotního ústavu.

Což já a ostatní Pražáci, pro nás je to pár minut. Ale obdivuji sestry a bratry ze všech koutů naší země, ze severu, jihu, západu i z východní Moravy a Slezska, vesměs ženy a muže silně pozeňnaného věku, kterak disciplinovaně, někdy „o třech i čtyřech“ nohách“ zdolávají tento úkol s vědomím „skautem jednou, skautem vždycky

Bohužel, nepřítomností technických matadorů trvalo trochu déle ozvučení prostoru, proto začátek něco po desáté. Horší to bylo později se zatemněním.

Ses. Hana, vůdkyně SO přivítala přítomné a představila nové členy SO, většina z nich se anoncovala povstáním.

Všem byla k dispozici zevrubná **výroční zpráva vůdkyně SO za období 2014 – 2015** včetně zprávy družin (viz ZPRAVODAJ SO č.15-1).

Z ní namátkou vybírám, že by nás mělo být 367 (249 bratří a 118 sester) a za minulé období odešlo do nenávratna 22 bratří a 5 sester. Hanka přečetla jejich jména a vzpomněli jsme na ně minutou ticha.

Připomeňme si, že jsme v březnu oslavili 99. narozeniny Vlasty Páleníkové, s kterou jsme se však, bohužel, s končícím jarem trvale rozloučili. Myslím, že rozloučení v strašnickém evangelickém chrámu bylo důstojné.

Ve zprávě je podrobně uvedeno vedení družin včetně nastalých změn. Mimo jiné konstatováno, že v červenci (dle mě nepochopitelně) skončily naše stránky na internetových

skautský institut

stránkách Kmene dospělých. Jak dobře, že jsme z nedávných několika let dali stránky na papír, doplnili a svázali. Je co archivovat.

Od 1. dubna 2015 se naše organizace jmenuje **Junák – český skaut, z.s.**

Ve zprávě se dále připomíná naše charitativní činnost sponzorováním vzdělání indické dívky; informuje se o oslavách **100 let dívčího skautingu**, zejména pak vyvrcholením skautského dne **24. října** na Staroměstském náměstí v Praze. Další informace je o **Institutu ABS**, Staroměstské nám. 4 na Praze 1; dle sdělení br. Boba – Romana Šantory lze *materiály k archivování* zasílat na adresu: **Skautský institut, Čimická 780, 180 00 Praha 8**, což obecně považuji za důležité. Byla zmíněna i početná česká účast na jamboree v Japonsku. Potěšitelné je, že počet členů Junáka trvale stoupá, v r. **2014** registrováno **53028 členů**. Bylo připomenuto i vydání knížečky citátů z děl B.P. **Stopy zakladatele**, vyšlé zásluhou **překlada manželů Houskových**. Mimochodem Dáša jich měla na schůzi dostatek k dispozici za 30 Kč. **Vřele doporučuji!!** Závěrem Hanka poděkovala všem možným, kteří nám pomáhají v naší činnosti. Tolik troška ze zprávy vůdkyně SO.

Na pořad přišlo **Zamyšlení** sestry Lady - Jany Roubalové **Legenda o vodopádu**. Zamyšlení safraportsky aktuální ve vysoce organizované společnosti, která však tápe, neví si rady a otálí s řešeními závažných situací. Plný text Zamyšlení lze nalézt ve Zpravodaji SO, č. 15-1. Viz [web: http://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2015/09/ZPRAVODAJ-SO-15-1.pdf](http://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2015/09/ZPRAVODAJ-SO-15-1.pdf) - **doporučuji přečíst !**

Ses. Hanka představovala rádce jednotlivých družin včetně nových, jednomyslně potvrzených. Poté byli prezentovány návrhy nových členů či členek SO pro rok 2015, rovněž shromážděním schválených.

S ohledem na nepřítomnost br. Jana Šolce – Kola byl jeho příspěvek rozmnožen a dán všem k dispozici. Aniž se domluvil se ses. Lady, jeho **Promluva** konkrétně a komplexně přímo vodopádem fundovaně pokračuje nad analýzou současného světa. Na jedné straně technicky vyspělý svět a fantastické pokroky vědy 21. století (*profesně se dosud zabývám molekulovou spektroskopií, takže vím, o čem mluvím*), na druhé straně pomalu apokalyptické fenomény, způsobované nacionální, náboženskou i jinak specifikovanou nenávisť, nevráživostí a násilím. A tolik bezradnosti a zmatku, co s tím? Jaký je náš postoj? **Viz též: http://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2015/09/ZPRAVODAJ-SO-15-1.pdf !**

Kolínští hudebníci a pěvci, žel, absentovali, takže jsme se pustili do zpěvu v plénu, nejprve to byla obligátní **My pluli dál...**, pak jsem si vzpomněl na svou první skautskou píseň z mé první skautské výpravy na Ostaš v květnu 1938 - **Stály báby**. Co však následovalo po mém návrhu? Pode mnou sedící člen Slezske družiny ruče přispěchal s aktualizovanou verzí

této písni, ihned rozdával připravený bohatý štos rozmnoženého textu a mohlo se začít. Nejprve jsme pěli kompletně starou verzi (neskleroticky jsme nevynechali ani jednu sloku, jen nakonec sled jemně malinko pomíchali), nato novou verzi. I když jsme se zpočátku potýkali s inovovaným refrémem, konec už zněl úplně chorálově...

Následovala přestávka s bohatým občerstvením, vskutku pestrých jednohubek (viz předchozí píseň) díky Líbě Amlerové a jejich obětavých sester. Čekali jsme zároveň na hosty z náčelnictva. Dostavili se – ses. náčelní Eva Měřinská a br. místonáčelník Michal Tarant.

Po přestávce sestra náčelní udělila sestře Zdeně Krejčíkové z Prahy Řád stříbrného trojlístku. Ses. Zdena tak doplnila jedenáctku nositelek tohoto nejvyššího vyznamenání dívčího skautingu. Srdečně blahopřejeme pilné člence naší Pražské družiny! (foto viz Zpravodaj č. 1/2015).

Ses. náčelní nás seznámila s přípravami 100. výročí dívčího skautingu, programem oslav 24. 10. (viz plakát ve ZPRAVODAJI 15-1) a o upomínkových předmětech.

Br. místonáčelník Tarant nás krátce pozdravil; i když přiznám, že jsem mu moc nerozuměl.

Na závěr našeho sezení br. Bobo – Roman Šantora promítl významný dokumentární záznam ze schůze v Městské knihovně v Praze při poslední obnově Junáka z 2. 12. 1989 s projevy br. Navrátila, br. Suma a básní V. Postráneckého. Žel, nefungující zatemnění auditoria tuto vzácnou příležitost značně poškodilo. O něco lepší to bylo s unikátními fotozáběry z počátků dívčího skautingu. Vskutku historické klenoty statečných sufražetek počátků 20. století.

Návrh brněnských bratří snížit věk pro vstup do SO byl poslán do diskuse družin. Sestra vůdkyně poděkovala všem patřičným místům a osobám, zároveň upozornila, že je třeba vážně uvažovat o novém vedení SO i o někom, kdo povede evidenci. Obě sestry, Housková i Bouzková chtějí a potřebují skončit. Chápu je, roky nám všem přibývají, ale mě by to silně mrzelo.

25. výroční zasedání jsme jako vždy ukončili 2.- slokou Junácké hymny.

Během schůze jsem dal kolovat tři vytištěné svazky internetových stránek – kroniky Pražské družiny (unikáty). K mému překvapení první svazek si někdo odnesl či vypůjčil, což mne rozeznilo. Naštěstí to netrvalo dlouho, dotyčný (anonymní) hříšník ho poslal ses. Hance zpět.

Zapsal Grizzly – Bohuslav Strauch, výpis Vladislav Jech - Kamzík

100 let dívčího skautingu v Českých zemích

V sobotu 24. 10. 2015 se uskutečnilo ve Skautském institutu v Praze na Staroměstském náměstí slavnostní setkání u příležitosti 100. výročí založení dívčího skautingu u nás.

skautský institut

Radostným překvapením pro všechny přítomné byla dopoledne přítomnost sestry čestné náčelní Vlasty Mackové, která ve svých 95 letech živě diskutovala plynou angličtinou se

třemi zástupkyněmi WAGGGSu, které na tuto oslavu přijely. Její vzpomínky na mezinárodní akce a setkání, kterých se ve svém životě účastnila, je velice zaujaly.

Odpolední program měl několik částí – po Praze

proběhla velká hra po stopách

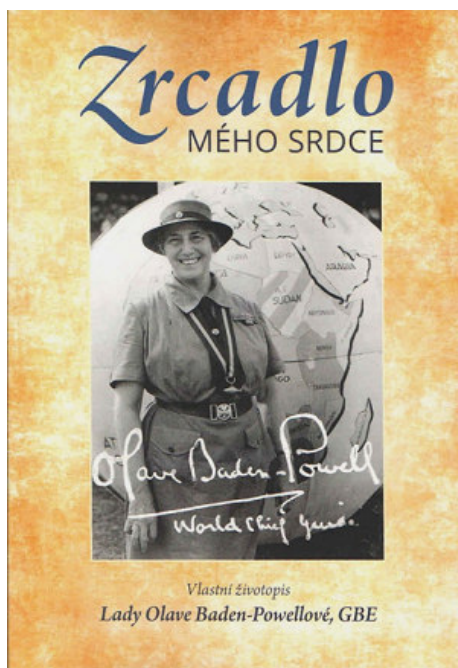
Sasaneek – zakladatelek českých skautek, v prostorách Skautského institutu pak několik přednášek jak zástupkyň WAGGGS (Sharon O'Neil Libreri, Maria João Proenca-Membership Development Manager Europe Region WAGGGS a také Ariana Chamberlain-MO Support Coordinator), tak i zajímavé přednášky na téma ženy ve vedoucích funkcích, ženy v politice.

Večer pak byl komponovaný večer, kde nejprve měla delší přednášku ses. Sharon z WAGGGSu o poslání a směřování činnosti WAGGGSu, poté bratr Šantora promítl a komentoval fotografie a krátké filmy z historie skautek, setkání pozdravila ses. náčelní Měřínská a starosta Junáka br. Výprachtický. Přítomné dojal také přebraný pozdrav ses. čestné náčelní Vlasty Mackové, který připravila pro slavnostní setkání moravských skautek.

Na závěr celé akce byla představena knížka Zrcadlo mého srdce, převyprávěný životopis Lady B.P., kterou velmi zdařile přeložila ses. Hana Bouzková. Ta při té příležitosti také pozdravila pří-

tomné jménem Svojsíkova oddílu a nositelek Řádu stříbrného trojlístku (pozdrav připojen níže). Knihu je možné si zakoupit v TDC.

K této příležitosti byl vyroben v Indii speciální šátek, který představila ses. náčelní. Bude také možné jej zakoupit v JUNu.

Příloha: Pozdrav jménem Svojsíkova oddílu a nositelek Řádu stříbrného trojlístku

Milé sestry, milí bratři,

Při setkání k tomuto nádhernému výročí Vás chci pozdravit za Sbor nositelek stříbrného trojlístku, za Svojsíkův oddíl i za sebe. Věřím, že skauting je nezničitelný, náš to dokázal několikrát a jen doufám, že tato příležitost obnovovat ho se nebude opakovat. Zůstává to teď na nás. A tak vám přeji hodně světlůšek a skautek, kterým byste mohli předávat to, co je na skautingu nejcennější a co jim bude v životě pomáhat – pokoru, i zdravé sebevědomí, odpovědnost za sebe i za druhé, lásku k lidem dobré vůle. A tak ať se daří i další staletí. A mám vyřídít pozdrav a přání dalších úspěchů od sestry Judy Ellis z Anglie, která se zasloužila o tábory s výukou angličtiny a řadu seminářů u nás. A také pozdravy od sestry Ivavy Vaňkové.

Hana Bouzková

Momentky ze setkání:

Zaznamenala obrazem i slovem:
Dáša Housková

Informační zdroje

PROMLUVA br. JANA ŠOLCE - KOLA NA XXV. SCHŮZCE SVOJSÍKOVA ODDÍLU
V PRAZE-VINOHRADĚCH 19.IX.2015

Sestro vůdkyně, sestry a bratři,

před třemi roky jsem na tomhle místě citoval významného politologa a prognostika otázek míru a války prof. Steva Pinkera z Harvardu, že svět je bezpečný nejen vojensky, ale i politicky jako nikdy nebyl, že „dnes žijeme v neklidnějším období lidského druhu.“ Doplnoval ho jiný muž na pozorovatelně světového míru, Ted Gurr v čele týmu University of Maryland, že za posledních 20 let kleslo válčení ve světě o 60%. Analytici civilizace se shodovali už dříve, že 60 let bez světového konfliktu s použitím nahromaděných zbraní, včetně těch jaderných je téměř zázrakem dějin.

Za poslední tři roky je ale všechno jinak, doslova vyhřezla nová rizika, která po dlouhé období vskrytu nabírala na síle až bobtnala. Především arogantní vpád Ruska na Krym a ohrožování Ukrajiny, selhání nadějí Arabského jara a vznik bezpříkladně cynického a brutálního tzv. Islámského státu, exodus právem nazývaný novým stěhováním národů, zejména z oblasti severní Afriky a Předního východu do Evropy – to je realita dneška, která zpochybňuje mezinárodní právo a znovu aktivizuje vojenské bloky.

Mé zamyšlení je limitováno časovými možnostmi naší schůzky, a tak se zaměřím jenom na hlavní aspekt, týkající se naší svojsíkovské shody v náhledu na vzniklé změny, k níž se jistě rozvine naše následná diskuse. Pokládáme-li se právem za Radu starších českého skautingu, je to úkol nanejvýš důležitý a jistě jste si ověřili, že ti mladší z našeho hnutí se na nás dnes obracejí o radu jak novou situaci chápat. Ejhle nová příležitost pro Svojsíkův oddíl, který ještě nedávno hledal své aktuální téma.

Víme, chrání nás před otevřenější politickou angažovaností princip apolitičnosti Junáka. Mám živě na paměti vyprávění bratra z Filipín, delegáta Jamboree 1991 v Soulu, že podřízení skautské organizace vládnoucí vojenské juntě, vzalo v pohledu veřejnosti skautům nadlouho kredit. Připomínám si ale také rozhodnost sedmnáctiletého junáka Veoslava Wahla, který v den příjezdu nacistů do Prahy založil s kamarády pozdější slavnou odbojovou skupinu Zbojníků, nikdy nacisty neodhalenou, která se ještě před Květnovým povstáním proměnila ve Zpravodajskou brigádu čítající až 800 členů.

Konečně slibem jsme se zavázali „duší i tělem být připraveni pomáhat vlasti...“ Vypravila se mi ta slova, když oznámili naši nejvyšší armádní velitelé včetně šéfa speciální armádní služby ve sněmovně Parlamentu, že „v informačnické válce s Ruskem už jsme, jenom si to nepřipouštíme“. Na čtyřicet médií na našem území je kontaminováno ruskými zájmy a podle Výroční zprávy BIS je proputinská vlivová agentura na našem území posiluje.

Hrozí nám stupňování relativizace hodnot, chaosu a stavu, který vyjádřil už před patnácti lety profesor mezinárodního práva a ústavní soudce Vojtěch Cepl: „Lidé jsou nemocni z toho, že nevědí, jak se mají zachovat.“ Jistě mi dáte ze své poslední zkušenosti zapravdu, že názorová diferenciací, neshoda i mezi lidmi vzdělanými, hodnotově orientovanými a odpovědnými je nebývalá a alarmující. „Ameriku nenávídím, ale Putin mi nevadí,“ řekla mi lékařka, kterou dlouho znám a rozhodně nebyla a není komunistka. Hrozí nebezpečí, že chaotické poměry budou s novou silou aktivizovat fašizující tendence. Že dvě hlavní rizika naší doby - politický populismus a nacionalismus - můžou brutálně změnit nálady ve společnosti. Bude se zanedlouho i v Evropě hledat „silný muž“, nový Putin anebo jen stávající maďarský Viktor Orbán? Za to bychom po prvotním krátkém „okouzlení“ zaplatili tvrdou daň následné deziluze a rozvratu. Už několik desetiletí nárokují politologové a přední osobnosti opřít demokracii o čtvrtý pilíř; moc zákonodárnou, výkonnou a soudní naléhavě doplnit pilířem „moci poznávací“, kognitivní, prostě vzděláváním. Společensky nevzdělaný člověk nemůže být v náročném slova smyslu demokratem. Přičemž nejde ani tak o vzdělávání odborné, ale všeobecné, společenské, respektující hodnoty a odpovědnost. Připomínáme si to nedávným skolem obhájce takového požadavku, bratra DIMA, prof. Radima Palouše, předního komeniologa a polistopadového rektora Univerzity Karlovy.

Poslední dva roky si, sestry a bratři, stále častěji připomínám slova Karla Havlíčka Borovského, nejen literárního klasika, ale i – což se málo ví - skvělého politického myslitele ustavujícího se českého národa. Jeho poznání k nám zaznívá po pětadvaceti letech od Listopadu nesmlouvavě: „*Kde není národ vzdělaný a mravně zachovaný, tam je marné svrhovati revolucemi staré vlády, neboť zase se dříve nebo později všechno zlé navrátí.*“

Jak může být národ po půlstoletí obelhávání, manipulací a zastrašování vzdělaný a mravně zachovalý? Chce to od nás povinně a bezpodmínečně velkou

trpělivost. Lze ale chtít trpělivost po někom, kdo je efektivně elektronicky a mediálně manipulován a „zjednodušován“? Klik - a má padesát nových přátel, klik - a zjedná si místo radosti slast, klik - a opatří si omluvu na cokoli... Naprostá většina z nás žije v „osobní bublině“, v níž nehledáme pravdivé poznání, ale jen odpovědi podporující naše vlastní přání, naši osobní vůli, náš zájem. Doplácíme tak na dominující nátlak všudypřítomných elektronických a mediálních manipulací a rozměňování odpovědnosti ne sice totálně, ale v převládající míře. I demokracie se stala nepohodlnou, chce po nás totiž odpovědnost a spolurozhodování. Něco, co po nás žádný diktátor nechce.

Vraťme se, sestry a bratři, k jevu, který nás v poslední době nejvíce zaměstnává a ohrožuje – exodus, masivní a každodenně sílící vpád do Evropy z jihu. Záměrně vynechám záplavu čísel a údajů, která spíše komplikují než usnadňují naše resumé. Pokládáme za možné, že by zdatná Evropa, prokazatelně „největší obchodník světa“ nedokázala rasantně a bez prodlení účinně hájit svůj zájem, má-li na své straně mezinárodní právo i národní legislativu? Že by se pohotově neshodla na nutnosti uzavřít vnější hranice schengenského prostoru a příliv imigrantů regulovat? Já to nepřipouštím. Zase jsou ve hře zájmy, především ekonomické. Peníze jsou totiž „největší zbabělec“. Půlstoletí Jana Husa, které jsme vnímali společně, připomnělo jeho přesně formulované poznání: „Kořenem všeho zla je láska k penězům“. Anebo mnohem starší Petroniovo varování, že „kde jde o peníze, tam mi nemluvte o morálce“. Před léty přikázal jordánský král Hussejn zastavit těžbu ropy slovy „kde je ropa, tam je i válka a kde je válka, tam je smrt“. Vlivní europoslanci za tichého přispění bank a zájmových lobby hájí zájem především někdejších koloniálních velmocí nahrazovat úbytek obyvatel novou příchozí levnou pracovní silou. To není poučka z marxistické brožury, to je holá pravda. Německo potřebuje roční příliv 400.000 azylantů, Švédsko snad 150.000 s denním příspěvkem 40 USDol. i pro nepracujícího azylanta. Kdo by se kdy vracel z takového ráje do nejistotou zachvácené vlasti? V Německu dokonce přijala první stovka muslimů křesťanskou víru. Vlády států Visegradské čtyřky, především Trojky, mají ovšem odlišnou historickou minulost a konečně i jiné zájmy. Jsou právem opatrné, žel i xenofobní.

Přesto jednota Evropy musí mít před nejistou budoucností navrch. Je nezbytná společná azylová politika, ochrana vnějších hranic Schengenu a nutné rozlišení běženců na uprchlíky a ekonomické imigranty. Přistoupila na to konečně i Angela Merkelová. Směšování čistě etického stanoviska s politickým je omylem, neznalostí.

Etika i politika mají své rozdílné úkoly a neměly by být zaměňovány, proto nesmí etika politiku mistrovat, přestože politika má nutně vycházet z etických principů. Pokud bychom na to nepřistoupili, pak by desetimilióny dalších běženců zanedlouho ekonomicky i kulturně rozvrátily život Evropy. Imigranti sice ještě velebí Německo, nebude to ale dlouho trvat a země bude otřásána rozbroji. Nesnadno se to přijímá, ale rok 2012 byl nejspíš nadlouho posledním relativně poklidným rokem Evropy.

Neposkytnout ovšem azyl politickým běžencům, vyhnaným z vlasti zuřící válkou, by znamenalo porušení Evropě vlastních a posud platných principů humanity a solidarity. Jedině takové odsobečťování prosperující evropské společnosti může podle TGM uchovat pro budoucnost její stabilitu, danou mravní, nejen ekonomickou integritou. Proto je třeba respektovat hlas Petice vědců a osobností veřejného života, neurvale mnohými překřikovaný a zpochybňovaný i hlavou státu. Naštěstí jsme se po všech iluzích naučili brát hlas politiků velice kriticky, vědomi si jejich osobních zájmů a mocenských kalkulací.

Sestry a bratři, kritické myšlení často nebývá černo-bílé, má-li být odpovědné. Vytýčil jsem v stručnosti možné body naší diskuse a vyznal se ze stanoviska vlastního. Je nabíledni, že se – jak jsem předeslal – nejspíš ve všem ani při dobré vůli neshodneme. Ovšem názorové sjednocení celoživotních skautů a skautek, respektujících hodnoty hesla, zákona i slibu, tedy také evropských hodnot, by mělo přece jen nakonec vést k většinovému, ne-li ke shodnému resumé. Přiznávám se, že nejsem v odhadu budoucnosti optimistický, soudí tak i lidé velmi kompetentní a znalí, např. slavný sociolog Zygmunt Bauman. Václav Cílek, účastník mnoha světových konferencí i diskusních fór, dokonce odhaduje dobu možného vymezování, střetávání, chaosu na našem kontinentu na dvě až tři století, než dojdeme jistému zklidnění a možnému modelu soužití.

Za léta, kdy jsem se angažoval v politice i věcech veřejných, vím, že kdo promlouvá k obci o tématech velmi nesnadných až skličujících, i tak by neměl odejít, aniž by dal naději. Ta ovšem nesmí být „chtěná“, musí vycházet z reálných předpokladů. Evropská civilizace má proti těm ostatním jednu přednost, je pružná a zatím vždy našla ze všech krizí úspěšné východisko. Pozice ČR je na nečekaně viditelném vzestupu co do růstu ekonomiky, za poslední rok v EU dokonce na místě druhém. V občanské solidaritě zaujímáme tradičně přední místo. Na našem území žije velmi málo azylantů, můžeme proto uvážlivě a bez ohrožení jejich stav navýšit. Děkuji za vaši pozornost.

Zajímavá literatura

Dr. František hrabě Lützow a Sir Robert Baden-Powell of Gilwell (pohádka nebo skutečnost?)

Úvodem

Bylo, nebylo..... tak začínaly pohádky našeho dětství. A tak začínám také já své vyprávění, které vychází z informací a vzpomínek publikovaných v devadesátých letech minulého století libereckým bratrem Jaromírem Bečkou – Sekulou a které se týká dr. Františka hraběte Lützowa, pána na Žampachu, a vlivu jeho anglických překladů Komenského na zakladatele světového skautingu Sira Roberta Baden-Powella of Gilwell a na podstatu jím založeného skautingu.

Sekula mi k tomu napsal ve svém dopise „nemyslím si, že je možno vytěžit více a domnívám se, že je jen malá naděje získat přímé důkazy, nebo dokonce písemné materiály o věci, kterou zkoumáme. Myslím si, že tu věc dovedeme logicky vysvětlit a také máme dostatek důkazů nepřímých“. Sekula zveřejnil své vzpomínky v Kapitánské poště 3-4/1996, v krátkém článku „Český příspěvek ke světovému skautingu (Z Galerie předchůdců)“ ve Skautingu 34 (7) 20 (1996), ve své útlé brožurce „Paměti skautského vlčete“ a na webové stránce <http://www.skauting.wz.cz> pod názvem „SKAUT, stránky pamětníků klasického hnutí“, Liberec 1999. Sekulovy vzpomínky a jeho vyprávění jsem velmi stručně zmínil již dříve v několika svých předchozích článcích. Nyní se k tomuto tématu vracím. Důvod - způsobila to v tomto roce vyšlá pozoruhodná a poměrně obsáhlá publikace o hraběti Lützowovi.

Lützow, renegát ve službách češství

Letos, v roce 2015, vyšla v nakladatelství Oftis, Ústí nad Orlicí, zajímavá publikace, nazvaná „Renegát (nejen) ve službách češství František hrabě Lützow“, jejímž autorem je Lukáš Mazúch. Autor shromáždil ohromné množství dokladů ze života Františka hraběte Lützowa. V této knize nacházíme několik údajů a informací, které se vztahují přímo popřípadě nepřímo k Sekulovu vyprávění. Na str. 48-49 autor uvádí, že hrabě Lützow měl stáj s dostihovými koni, kteří zásadně nesli česká jména, s jejichž psaním a hlavně vyslovováním v Anglii byly jisté potíže. Lukáš Mazúch k tomu vysvětluje „tuto situaci velice hezky dokládá historka, jejímž svědkem se měl stát Robert S. S. Baden-Powell. Lützow totiž trval na tom, aby jména koní byla na startovní tabuli uváděna včetně českých diakritických znamének. Když měla běžet Lützowova mladá klisnička Šárka, měl Baden-Powell v boxu nalézt rozčileného hraběte, jenž považoval za velkou křivdu na svém zvířeti, když se na tabuli namísto Šárka objevilo jméno Shark, tedy z anglického jazyka žralok a okamžitě se jal uvádět omyl na pravou míru a vysvětlovat, že Šárka byla ve skutečnosti krásná a statečná česká dívka“. Na str. 49 v poznámce pod čarou Mazúch uvádí (245 / <http://www.skauting.wz.cz>) „tuto historku se mi sice nepodařilo nikde dostatečně ověřit, nicméně působí velmi věrohodně a velice hezky ilustruje situaci, se kterou se František hrabě Lützow v Anglii setkával“. Mazúch zde odkazuje na Sekulův text „SKAUT - stránky pamětníků klasického hnutí“, uveřejněný na uvedené webové stránce.

B-P a Lützow se osobně znali

Na str. 140 téže publikace pak najdeme Mazúchovu evidentně ověřenou a převzatou informaci z cesty manželů Lützowových po USA (příslušný odkaz na zdroj informace je uveden v poznámkách pod čarou 730: Svornost, February 6th a 731: Svornost, February

8th, deponováno v Knihovně Národního muzea, Lützowova knihovna, inv. č. 1980, svazek XI) „vrátím se však ještě zpět do 3. února, kdy Lützowovi absolvovali také návštěvu britského velvyslance, z níž se vrátili v deset hodin večer. Následně hrabě v doprovodu kongresmana Sabbath a Salaby-Volana navštívil National Press Club (zde byl seznámen se zakladatelem skautského hnutí Robertem Baden-Powellem, který během formování skautingu vycházel také z díla Komenského, jehož poznání mu částečně umožnil Lützowovův překlad Labyrintu), v němž promluvil. 6. února si hrabě v doprovodu panů Salaby-Vojana a R.J. Pšenky prohlédl knihovnu amerického kongresu a ve tři hodiny odpoledne Lützowovi Washington opustili a vrátili se do New Yorku“.

Předpokládám a z uvedeného odkazu si dovoluji odvodit, že o pravdivosti této zprávy či tohoto záznamu nemůže být pochyb. Proto je třeba je považovat svým způsobem za prokázané a potvrzené. B-P a Lützow se skutečně osobně znali a B-P znal Lützowovy anglické překlady díla Jana Amose Komenského.

Radim Palouš připomíná Lützowa

V post scriptum nedatovaného mně adresovaného dopisu mi Sekula cituje ze závěru pozoruhodného dopisu „*Jako rektor Univerzity Karlovy, která smí Františka Lützowa počítat mezi své čestné doktory, mám zvláštní zájem na tom, aby vynucené mlčení kolem tohoto muže bylo konečně prolomeno*“. Podepsán prof. PhDr. Radim Palouš, rektor UK, 7. dubna 1992“. Nevím, zda skaut, filozof a komeniolog Radim Palouš - Dim znal Sekulovy články o vztahu Lützowa a B-P a o možném vlivu Komenského spisů na B-P v době, kdy B-P vytvářel podstatu skautingu a svým dílem směřoval ke vzniku skautského hnutí. Bohužel se ho na to již nezeptám, protože byl povolán na věčnost.

O polistopadové obnově našeho skautského hnutí jsem s Radimem Paloušem hovořil poprvé a naposled v prvních listopadových „revolučních“ dnech roku 1989 na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, když jsme spolu čekali na bratra Edu Pachmanna, který na této fakultě působil. To bylo v době, kdy nás při vstupu na fakultu pečlivě kontrolovali studenti, kteří tam měli „strážní službu“, aby na fakultu nepronikli v oné napjaté době žádný nežádoucí živel.

Lützow vadil všem

K tomu je třeba dodat, co, jak mi Sekula rovněž sděluje, píše Josef Polišenský a Charles Mikell (František Lützow a Praha, 1902-1911, Sborník Národního muzea v Praze, Řada C – Literární historie XVIII (1972) č. 3-5): „*rakouské úřady Františka Lützowa pronásledovaly pro jeho vážné čechofilství, Anglie Lützowa odmítala, protože byl ‚Němec‘ a Češi Lützowa nepřijali, (Frič, Straka), protože jim vadilo jeho anglofilství*“.

A Sekula dodává „*myslím, že Baden-Powell nemohl zveřejnit jediný odkaz na Lützowa, aby celou věc nepokazil. Viktoriánská Anglie, ve všech vrstvách stížená nenávistí ke všemu německému, nebyla schopna přijmout ani náznak těchto zdrojů. Je to přirozené, neboť právě Německo svou podporou Búrů přispělo k fiasku tažení jejího Veličenstva. A to nemohou Angličané Němcům nikdy zapomenout. Byl tím poznamenán i mladý Churchill*“.

Ano, tak byl Lützow chápán a přijímán u nás, v Rakousku i v Anglii, jak podrobně dokládá a dosvědčuje Mazúch ve své knize. Mazúch potvrzuje, v jakých složitých životních situacích se nacházela tato mimořádná a pro náš národ tak významná osobnost. Po pravdě řečeno, takový bývá osud osobností, které „*vybočují z řady a převyšují ostatní*“. Konec konců, není to žádné překvapení, setkáváme se s tím i v současnosti obvykle ke

škodě společnosti. Bohužel se nad tím obvykle nikdo nepozastavuje a nikoho to nezajímá. Nejméně pak ty, kteří se o to přičinili.

Elleke Boehmer o knize „Scouting for Boys“

Vraťme se nyní k tomu, co Sekula uveřejnil ve skautském tisku a poskytl mi vysvětlujícím způsobem v naší vzájemné korespondenci, co dokázal odvodit ze svých vzpomínek a z jemu dostupných materiálů vztahujících se k tomu, zda a jak mohl Lützow překladem Komenského díla přispět a pomoci zakladateli světového skautského hnutí Robertu Baden-Powellovi při formulování základů skautingu. Proč se B-P nikdy o Komenském nezmínil, vysvětluje Sekula výše.

Popravdě řečeno, B-P ve své „bibli“ světového skautingu „*Scouting for Boys*“ z roku 1908 zdroje informací a textů převzatých od celé řady jiných autorů, v podstatě odkudkoliv, nejen necituje, ale ani jim neděkuje, jak bývá v publikacích podobného typu zvykem. To se týká i Ernesta Thompsona Setona, se kterým byl B-P v kontaktu v době, kdy připravoval rukopis knihy „*Scouting for Boys*“, a od kterého měl k dispozici např. „*The birch-bark roll of the woodcraft indians*“ (1902) (Svitek březové kůry indiánů lesní moudrosti). Není pochyb o tom, že Setonovo dílo B-P silně ovlivnilo. Jak to všechno mezi B-P a ETS bylo ve skutečnosti a jaký byl jejich vzájemný vztah, je snad dodnes, kdy oba jmenovaní již dávno odešli do věčných lovišť, předmětem badatelských a snad i značně spekulativních sporů mezi stoupenci jednoho a druhého. V roce 2004 byl vydán v Oxfordu reprint původního vydání Baden-Powellova „*Scouting for Boys*“, které vyšlo v roce 1908, s třicetistránkovou svým způsobem kritickou předmluvou oxfordské profesorky Elleke Boehmer. Její úvaha je velmi poučná v podstatě i v těchto souvislostech.

A. B. Svojsík překládá „Scouting for Boys“

Konec konců, A. B. Svojsík měl také k dispozici „*Scouting for Boys*“ se souhlasem B-P k jeho překladu a dokonce na tomto překladu tehdy pracovali společně s Dolfíčkem ze Stránských ve Vorlovské myslivně, ale tento překlad nebyl nikdy vydán. Koncept záznamu práce na překladu či syrového překladu se zachoval a je k dispozici v SI ABS, jak mi sdělil Roman Šantora - Bobo. Nakonec Svojsík spolu s řadou našich odborníků vydal v roce 1912 „*Základy junáctví*“, což lze považovat za „*Scouting for Boys*“, adaptovaný na naše národní podmínky a vhodným způsobem doplněný. Proto také toto Svojsíkovo dílo je dodnes považováno za „bibli“ českého skautingu. K tomu Petr Beránek – Vlk ve své přednášce dodává „*Svojsík vytvořil český skauting na základě anglického vzoru, který obohatil o národní romantismus s rousseauovským ideálem. Teprve o něco později se do českého skautingu dostalo Setonovo zálesáctví jako důsledek výchovné plurality v tehdejší Československu. A tak vznikl náš rytířský indián se skautskou lilí*“ (Seminář ELŠ 2014).

Velen Fanderlík píše o Komenského ideálech ve skautingu a B-P

Velen Fanderlík v roce 1971 publikoval článek, který nazval „*Ideály Komenského ve skautské výchově*“, který vyšel v pracovní učebnici Čs. dálkové školy „Má vlast“ v západním Německu. Materiál tehdy redigoval dr. Josef Kratochvíl, známý i mezi skauty jako „J. K. Baby“ /*Kanadské listy* 28 (3-4) 6 (2004)/. Vyšel jsem z tohoto Velenova textu a napsal jsem článek „*Jan Amos Komenský a skautské hnutí očima Veleny Fanderlíka*“, který byl publikován v časopise „*Na dobré stopě*“ (č. 157/2007 a 158/2007), na webové stránce http://www.kpv-praha15.wz.cz/kpv_SOVF_clanek28.htm, a jako CD v souborech „*Skautský oddíl Veleny Fanderlíka – svědomí českého skautingu*“ (str. 107-114/2009) a

„Skauting – můj život a poslání“ (str. 62-70/2011). Také tyto dva soubory jsou zavěšeny na uvedené webové stránce. Ve své úvaze jsem vycházel především z článku Vlena Fanderlika, z publikovaných textů Sekulových a ze své korespondence se Sekulou. Odkazuji proto na tento na internetu na uvedené webové stránce dostupný článek.

Zamyslíme-li se hlouběji nad obsahem Fanderlikova článku se zřetelem na Komenského „pedagogické“ texty a Baden-Powellem vypracovanou výchovnou metodu, najdeme v dílech těchto dvou osobností mnoho společného. Fanderlik píše, že Lady Baden-Powellová říká „B-P postavil svoji výchovnou metodu na základě tradice, kterou uznával a které si vážil, ale stejně dovedl ocenit moderní myšlenky a pokrok“. Vlen Fanderlik k tomu dodává „a v tomto spojení tradice s moderními metodami je podobnost mezi skautingem a mezi snahami Komenského. Komenský také buduje svoji výchovu na podkladě mravních a náboženských zásad minulosti, které uznával za správné a stále platné, ale nebál se užít moderních metod na svoji dobu a jakýchkoliv prostředků, které mu věda poskytovala ke své výchovné metodě. Komenský byl v první řadě učitel, organizátor školní výchovy, kdežto Baden-Powell hledal doplnění této výchovy, která zanedbávala mnohé stránky lidské bytosti. Oba však vychovávali celého člověka, jak jeho tělo, tak duši, to jest jeho rozumové i citové vloh, schopnosti a sklony, a jeho smysly“.

Komenský, B-P, ETS, Lützow a Wells

Obsahová blízkost a téměř shoda Komenského a B-P pojetí výchovy je až překvapivá a rozhodně nutí k zamyšlení. I když je možné, že obě výchovné metody, které vznikly v dlouhém časovém odstupu a zcela nezávisle na sobě, aniž B-P o Komenského pedagogických metodách cokoliv věděl, nelze vyloučit, že skutečnost byla zcela jiná. Svou důležitou roli v tom právě mohl sehrát anglický přítel obou, B-P i Lützowa, spisovatel Herbert George Wells. H. G. Wells seznámil svého přítele B-P se svým přítelem Františkem hrabětem Lützowem i s dílem Jana Amose Komenského v Lützowově anglickém překladu. Konec konců, proč by něco takového nebylo možné.

Na internetu lze ovšem nalézt pečlivé srovnávací studie základů skautingu, jak je formuloval B-P, a přínosu E. T. Setona ke skautingu a z nich snadno odvodit, co všechno B-P od Setona převzal, aniž by se o něm ve svém základním spise „Scouting for Boys“ zmínil a poděkoval (např. „The true origins of the Boy Scouts: Scout history, the origins of the scout movement“, www.netpages.free-online.co.uk/sha/origins.htm - Skutečné počátky skautů: Skautská historie, počátky skautského hnutí; Scott D.S. „Did Baden-Powell plagiarize Ernest Thompson Seton?“, www.scoutguidehistoricalsociety.com/setonfeud.htm – Byl B-P plagiátorem Ernesta Thompsona Setona?). V té souvislosti je třeba zmínit, že v roce 1911 vyšla kniha „Boy Scouts of America Official Handbook“ by Ernest Thompson Seton and Lieut. General, Sir Robert S.S. Baden Powell K.C.B. Není pochyb o tom, že pojetí a podstata skautingu bylo u B-P a ETS odlišné. B-P byl voják, ETS spisovatel a znalec přírody. Ve mně dostupných encyklopediích se obvykle uvádí, že B-P byl zakladatelem skautského hnutí, zatímco ETS zakladatelem woodcrafterského hnutí.

Sekula pokračuje o Lützowovi, Wellsovi a B-P

Sekula ve svém dopise z 15.12. 1998 píše mimo jiné „Lützowa, myslím si, nelze vnímat jako přímého spoluvůrce hnutí. Ani by na to neměl čas. Lützow šířil bohemika ochotně a vášnivě, ať byl recipientem kdokoli. K B-P ho nasměroval Wells. Není jisté, co je sblížilo, zda zájem o českou literaturu, nebo zájem o dostihové koně“. V nedatovaném

dopise od Sekuly lze nalézt jeho slova „Wells věděl, co potřebuje B-P a jeho skauting. Ovládal Lützowovy anglické překlady, věděl o Chelčického esejích o nenásilí a o Komenského díle z oblasti pedagogiky. Obojí nebyla schopna tehdy poskytnout Anglie“. Sekula ve svém dopise pokračuje „Anglická neotřesitelná, až rituální nadřazenost dospělého člověka nad dítětem, učitele nad žákem, vychovatele nad chovancem, charakterizovala Anglii více než cokoli jiného. Je jí plná literatura i drama té doby. Konflikt reality a rodičů se ideálu harmonie a nenásilí nebylo možno eliminovat konvenčními prostředky. Bylo nutno oddělit tyto dvě složky. B-P hledal oprávnění k tomu revolučnímu kroku. Poskytl mu je Lützow“.

A ejhle! Narodil se skauting, mohutné světové skautské hnutí, které před několika roky vstoupilo do druhého století své existence a svého úspěšného výchovného působení ku prospěchu mládeže, národů a veškerého lidstva.

Závěrem

Mohl bych nyní říci, že zazvonil zvonec a pohádky je konec. Ve skutečnosti tomu tak není. I když Sekulovy úvahy v naší skautské literatuře zatím nenašly větší odezvu, lze považovat za velmi pravděpodobné, že anglické překlady Komenského díla a nejen jeho, jak je anglické veřejnosti předkládal František hrabě Lützow a jak s nimi seznámil H. G. Wells zakladatele světového skautského hnutí B-P, svým obsahem přispěly a obohatily svou pedagogickou kvalitou skauting.

Snad i proslulý znalec přírody Ernest Thompson Seton, který v době, kdy již trvale žil v Kanadě či Americe, často pobýval a studoval v anglických vědeckých knihovnách, a významná lékařka a pedagožka dr. Maria Montessoriová měli příležitost Komenského pedagogické spisy v Lützowově anglickém překladu poznat? Samozřejmě, toto už je spíše jen spekulace. Ale není či nebylo by zač se stydět. Naopak náš skauting by mohl být proto na hraběte Lützowa a jeho překlady Komenského díla do angličtiny hrdý.

Konec konců, ve světové i naší skautské literatuře často připomínáme dávné předchůdce skautingu pouze spekulativně (např. François Rabelais či Jean Jacques Rousseau a další – Pestalozzi, Spencer, Ruskin, Thoreau, Emerson, jak o nich také píše Mirko Vosátka – Grizzly ve svém „*Skautském roku v přírodě i v klubovně*“ (1946)). Ve skutečnosti jen odvozujeme z obsahu a výstupů jejich díla, že mohli mít vliv a působit na zakladatele skautingu, aniž tušíme, že některé z nich třeba právě B-P vůbec znal, zatímco v Mazúchově knize nacházíme údaje, které svědčí o tom, že B-P a Lützow se znali a B-P měl tak příležitost poznat Lützowovy anglické překlady Komenského.

A že k tomu přispěl H. G. Wells, jak o tom píše Sekula. Wells měl velmi vřelý vztah k českému národu a Tomáši G. Masarykovi. Snad můžeme trochu v nadsázce říci, že Masaryk, Wells a Lützow byli „*jedné krve*“. Je jen velká škoda, že světový skauting pedagogické dílo Komenského nezná a dodnes se k němu nehlásí. V zahraniční skautské literatuře jsem zatím o Komenském nenašel ani slovo. Sekulovo vysvětlení důvodů a příčin této skutečnosti jsem uvedl výše.

Ale ukažte mi v naší skautské literatuře zmínku o dr. Marii Montessoriové a jejímu „*learning by doing – učení činností*“, ne nepodobném metodě B-P, které rovněž vyplývá z Komenského, a o kterém, a možná nejen o něm, spolu B-P a Montessoriová svého času korespondovali, jak se lze přesvědčit studiem příslušných pramenů na internetu. Pedagogické metody Montessoriové jsou v současné době úspěšně uplatňovány i ve výchově naší mládeže (také u nás v Roudnici nad Labem). Obávám se, že snad ani v souvislosti s ní není možný vliv Komenského na její pedagogické metody zmiňován.

A je tu i Bernard Bolzano, další v těchto souvislostech pozoruhodná osobnost, v jehož přednáškách zaměřených na výchovu a vzdělávání mladé generace, lze také nalézt zásady blízké základním principům skautingu. I ten v těchto souvislostech nebyl nikdy vzpomínán a v naší skautské literatuře je snad jen jednou po třetí obnově našeho skautského hnutí zmíněn (*Skauting* 34 (5) 20 (1996) – převzato z Pavlíková M., *Bolzanovo působení na pražské univerzitě*, *Zprávy Archivu Univerzity Karlovy* 3, 5-31, Univerzita Karlova 1980)? V článku se uvádí, že „podle obecné koncepce dělí Bolzano povinnosti akademiků do tří skupin: Povinnosti k Bohu – povinnosti k sobě samému – povinnosti k jiným. Neozývají se vám základní myšlenkové sloupy skautského systému?“

Bohemista dr. František hrabě Lützow svým způsobem připravoval půdu Tomáši Garriguovi Masarykovi pro vznik samostatného státu. To byl důvod, proč byl tolik nenáviděn rakousko-uherskou monarchií. Bohužel, vzniku Československé republiky se nedožil. I jeho pohřeb byl „ostře sledován“ a jako veřejný zakázán. Teprve po pádu monarchie se hraběti Lützowovi dostalo posmrtného uznání. Dnes spíše patří mezi zapomenuté či polozapomenuté osobnosti, které ve skutečnosti ať již přímo či nepřímo svým způsobem přispěly ke vzniku samostatného Československa. Proto skaut, vysokoškolský profesor a rektor Univerzity Karlovy Radim Palouš volal po tom, aby „mlčení kolem hraběte Lützowa bylo prolomeno“. Pro nás jsou život a dílo dr. Františka hraběte Lützowa, pána na Žampachu, o to významnější, že hrabě Lützow svými překlady díla Komenského do angličtiny a jejich představením B-P pomohl zakladateli obohatit světové skautské hnutí dodnes platnými výchovnými metodami. A právě bratr Jaromír Bečka – Sekula českým skautům a naší společnosti tuto skutečnost připomenul a za to mu patří náš dík. V Kapitánské poště 3-4/96 na závěr článku „Hledání východiska“ píše Sekula „Na skautské badatele čeká úmorná, mravenčí práce a nesmírné množství času stráveného v archivech. Tam jsou odpovědi na naše nejistoty a také důvod k hrdosti na český přínos do světového skautského hnutí“.

Bratru Jaromíru Bečkovi – Sekulovi děkuji za poskytnutí cenných podkladů a naši vzájemnou korespondenci na téma „Lützow“. Bratru ing. Zdeňkovi Navrátilovi, ŘSV, děkuji za zájem o tento článek a za smysluplné připomínky, které zkvalitnily jeho obsah.

Roudnice nad Labem, listopad 2015 Jiří Čejka – Péguy, ŘSV

NAVŽDY

ODEŠLI

Ve Vojenské nemocnici Olomouc, kde veterán pobýval jako klient Střediska komplexní péče o veterány, v úterý 27. 10 2015, zemřel Leopold Färber. Narodil se roku 1928 na Slovensku do národnostně i nábo-žensky smíšené československé rodiny. Vyrůstal v moravských Boskovicích, městečku s početnou židovskou diasporou, kde také byl v době 2. světové války svědkem prvotních krutostí holocaustu, kterému padla za oběť velká část rodiny jeho otce.

Jako přesvědčený skaut a československý vlastenec se v útlém mládí coby spojka zapojil do protinacistického odboje (*dobový snímek vpravo*). Je prokázáno, že jeho zásluhou došlo k záchraně mnoha lidských životů. Po osvobození republiky aktivně vystupoval proti násilnostem páchaným Čechy na vysídlovaných Němcích.

Po únorovém převratu roku 1948 se nebál postavit ani štvanicím proti doktorce Miladě Horákové. Krátce poté jeho osobní postoje a minulost protinacistického odbojáře inspirovala děti skautského oddílu, který

Leopold Färber vedl, k vytvoření protikomunistických letáků. Akce byla odhalena ještě před distribucí a připsána k tíži mimo jiné právě Leopoldu Färberovi, který byl odsouzen na 16 let.

Prošel vězením v Plzni-Borech, Jáchymově i Leopoldově. Podmíněně pro-puštěn byl po 8 letech, pracoval pak jako stavební dělník při stavbách silnic, později jako aranžér výloh. Již ve vězení a zejména po propuštění zaznamenával osudy a vzpomínky spoluvězňů, odbojářů a pamětníků bezpráví a shromáždil rozsáhlý archiv zápisků a nahrávek.

Po roce 1989 se angažoval v Konfederaci politických vězňů a podílel se na množství různých publikací s odbojovou tematikou. Jeho činnost v druhém a třetím odboji byla oceněna celou řadou orelských a skautských vyznamenání, je mj. laureátem Ceny města Prostějova a nositelem Ceny Paměti národa. 28. října 2012 mu byl prezidentem Václavem Klausem propůjčen Řád T. G. Masaryka III. třídy.

Osudy Leopolda Färbera byly společně s jinými příběhy válečného a poválečného období zmapovány péčí občanského sdružení Post Bellum.

Právě společnost Post Bellum společně s nakladatelstvím Argo a Ústavem pro studium totalitních režimů stojí roku 2011 za vydáním vynikající knihy komiksových příběhů „Ještě jsme ve válce – Příběhy 20. století“.

O dvou vlčích v nás

Příběh z legend indiánů

Když vnuk plný zloby a nenávisti přijde ke starému indiánovi si stěžovat na nespravedlnost světa, děd mu vysvětluje, že s podobnými pocity je třeba bojovat, a vypráví příběh o dvou vlčích v nás.

Ten jeden vlk je dobrý a žije v souladu se svým okolím, neútočí a bojuje jen tehdy, když je třeba bránit dobrou věc. Ten druhý vlk je plný zlosti, nespokojený, každá maličkost ho rozzlobí, útočí bez příčiny, nenávist ho spaluje. A tyto dva vlci spolu neustále soupeří o ovládnutí lidské duše.

Na otázku vnuka, který vlk to vyhraje, děd odpoví: “Ten, kterého budeš dobře krmit.“

P.F. 2016

za Oddílovou radu SO

Hana Bouzková

Hana Bouzková

vůdkyně SO

a

Olivera

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu SONOVINEK, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech

Jílovská 46

252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz